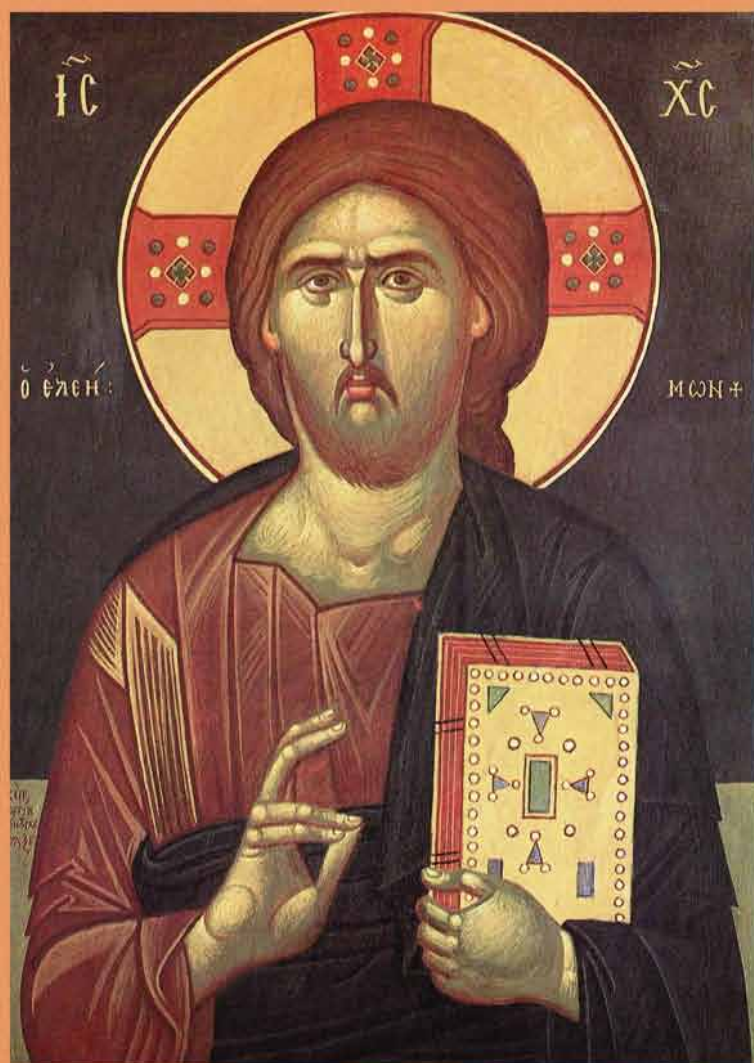

ΆΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

Άριθμός 374 • Φθινόπωρο - Χειμώνας 2015

ΆΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΑΓΙΩΝ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΗΣ ΦΥΛΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Περιεχόμενα

- Ἡ Μελέτη τῆς Ἀγίας Γραφῆς, Μακαριστοῦ Μητρ. Κυπριανοῦ (†2013) 49
- Δροσίσετε τὴν ψυχὴ σας στὴν καλωσύνη καὶ ἀγνότητα, Φ. Κόντογλου 50
- Εἰς τὰ Ὑψη τοῦ Πνεύματος: Περὶ τῆς κ. Νίνας Νικολάεβνα 53
- Ἡ Πανήγυρις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας 56
- Ἀπὸ τὰ Θαύματα τῶν Ἀγίων τῆς Μονῆς μας 58
- Οἰκονομικὴ Κρίση & Πνευματικὴ Ἐλευθερία, Ἐπ. Γαρδικίου Κλήμεντος 59
- Νέα Ἐκδοσις: Ὁ Ἅγιος Φιλάρετος τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς 63
- Εἶπε Γέρων – Θεῖες παραινέσεις Ὁσίου Γέροντος Ἱερωνύμου τῆς Αἰγίνης ... 64
- Ἡμερολόγια 2016

Φωτογραφία ἐξωφύλλου:

Ὁ Ἐλεήμων,
Ἔργον Φωτίου Κόντογλου.

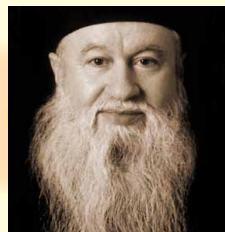
ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

† Ἰδρυτής: Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανός,
Κτήτωρ καὶ πρῶτος Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς († 17/30.5.2013)

• Ἰδιοκτῆτης: Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς. • Ἐκδότης-Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Γαρδικίου Κλήμης. • Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς. • Ἡλεκτρονικὴ Ἐπεξεργασία: Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης. • Telefax: 210 2411080. • E-mail: im@agioskyprianos.org • Ἱστοσελίδες στὸ Διαδίκτυο: www.hsir.org καὶ www.agioskyprianos.org • Ἐκτύπωσης-Βιβλιοδεσία: «ΒΙΒΛΙΟΤΕΧΝΙΑ», Ζωοδόχου Πηγῆς 52Α, Ἀθήνα, τηλ. 210 3801844. • Ἐπιστολαὶ καὶ προαιρετικαὶ εἰσφοραὶ νὰ ἀποστέλλωνται εἰς Ἱερὰν Μονὴν Ἁγίου Κυπριανοῦ, Α.Γ. 112 – 133 51 ΦΥΛΗ.

Σύντομα Πατερικά Μηνύματα

Ἡ Μελέτη τῆς Ἁγίας Γραφῆς

«Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικῆτω ἐν ὑμῖν πλουσίως»

(Κολασ. γ' 16)

Μακαριστοῦ Μητροπολίτου

Ἰωραποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ († 2013)

ΟΙΕΥΣΕΒΕΙΣ λαϊκοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί μας δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦν οὔτε νὰ περιφρονοῦν ἓνα πολυωφελὲς δῶρο τῆς Θείας Εὐσπλαγχνίας, γιὰ τὴν πνευματικὴ τους οἰκοδομῆ: τὴν μελέτη τῆς Ἁγίας Γραφῆς.

Βεβαίως, εἶναι δυνατὸν νὰ μελετᾶ κανεὶς τὴν Ἁγία Γραφή, ἀλλὰ γεννῶνται ὠρισμένα ἐρωτήματα: ἄρα γε, ὁ «λόγος τοῦ Χριστοῦ» διαμένει μέσα του «πλουσίως»; Κάθε πότε τὴν μελετᾶ; Τὴν γνωρίζει ἐπαρκῶς; Ἀποτελεῖ αὐτὴ φωτεινὸ ὁδηγὸ καὶ ρυθμιστὴ τῆς ζωῆς του; Ἀσκοῦν τὰ ἱερά Κείμενα στὸν ἐσωτερικὸ του κόσμο, τὴν καρδιά του, δύναμι καὶ ἐπιρροή;

Οἱ Ἅγιοι Πατέρες μᾶς συμβουλεύουν νὰ ἐφαρμόζουμε τὴν ἀδιάλειπτη καὶ εὐλαβῆ ἀνάγνωσι τῶν Ἁγίων Γραφῶν, οὕτως ὥστε ἡ συνεχῆς αὐτὴ προσπάθεια νὰ ἐξοικειώσῃ τὴν καρδιά μας μὲ τὴν Διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ μας, ὁ νοῦς μας δὲ νὰ *κολυμπᾷ* κυριολεκτικὰ σὲ Αὐτήν: τότε καὶ οἱ πράξεις μας περισσότερο ἄνετα καὶ ἀβίαστα θὰ γίνουν εὐαγγελικές.

Εἶναι χαρακτηριστικὸ, ὅτι ὁ Μέγας Παχώμιος, ὁ Πατὴρ αὐτὸς τοῦ Κοινοβιακοῦ Μοναχισμοῦ, ἐγνώριζε ἀπὸ στήθους τὸ Ἱερὸ Εὐαγγέλιο καὶ παρακινήθεισ ἀπὸ Θεία Ἀποκάλυψι, ἐπέβαλλε στοὺς μαθητάς του τὸ καθῆκον νὰ ἐκμανθάνουν αὐτό, ὥστε νὰ τοὺς

συνοδεύῃ καὶ καθοδηγῇ παντοῦ.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΗ προσοχὴ χρειάζεται, ὥστε νὰ μὴ διαβάξεται τὸ Βιβλίον τῆς Ζωῆς διανοητικά, γιὰ «ὕψηλές πτήσεις» ἢ ἀπὸ περιέργεια καὶ γιὰ νὰ ἀποκτηθοῦν γνώσεις: ἀπαιτεῖται νὰ τὸ διαβάξουμε μὲ τὰ ἔργα μας, δηλαδὴ μὲ τὴν ἐφαρμογὴ του, προκειμένου ἡ Ζωὴ Του νὰ γίνῃ ζωὴ μας.

Αὐτὸ θὰ τὸ κατανοήσουμε καλύτερα, ὅταν προσέξουμε τὴν ἐξῆς ἀπλή, ἀλλὰ τόσο βαθειὰ ἀλήθεια: ἡ Καινὴ Διαθήκη ἀρχίζει μὲ τὸ Ἱερὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου Ματθαίου, τὸ ὁποῖο μᾶς καθοδηγεῖ στὴν *πράξι*, δηλαδὴ στὴν τήρησι τῶν Ἐντολῶν· καὶ τελειώνει μὲ τὸν Ἅγιο Ἰωάννη Θεολόγο, ὁ ὁποῖος ὁδηγεῖ αὐτοὺς ποὺ καθαρίσθησαν μέσῳ τῆς *πράξεως* στὴν ἔνωσι μὲ τὸν Κύριον μας, δηλαδὴ στὴν *θεωρία*.

ΑΛΛΑ, ἄς μὴ νομίση κανεὶς, ὅτι ἡ μελέτη τοῦ «λόγου τοῦ Χριστοῦ» εἶναι ἓνα εὐκόλο ἐγχείρημα καὶ ὅτι ἐπιτυγχάνεται μὲ τὶς ἰδικές μας γνωστικὲς ἱκανότητες: ἡ προσευχὴ, μὲ πνεῦμα συντριβῆς καὶ ταπεινώσεως, εἶναι ἀπαραίτητη, ὥστε νὰ ἀνοίξῃ ὁ Θεῖος Παράκλητος τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς ψυχῆς μας καὶ νὰ μᾶς ἀποκαλυφθοῦν οἱ Θεῖες Ἀλήθειες.

Δροσίσετε τὴν ψυχὴ σας στὴν καλωσύνη καὶ ἀγνότητα

Φώτη Κόντογλου (†1965)

ΤΟΥΤΟΣ ὁ κόσμος εἶναι ἀνάποδος. Ὅπως καὶ νὰ κάνεις, δὲν τὸν εὐχαριστᾷς. Οὔτε στὸν ἥλιο τὸν βρίσκεις, οὔτε στὸν

ἴσκιό. Ὁ κάθε ἕνας λέγει τὸ κοντό του καὶ τὸ μακρὺ του. Γιὰ ὅ,τι ἐνθουσιάζεται ὁ ἕνας, γιὰ τὸ ἴδιο στενοχωριέται ὁ ἄλλος. Ἄλλη

Ἐπίσης, ἐφ' ὅσον ἡ ἐρμηνεῖα τῶν Ἁγιογραφικῶν Κειμένων εἶναι δῶρο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὀφείλουμε ἐπιμελῶς νὰ ἀποφεύγουμε τὶς ἰδικές μας *εὐκόλες* ὑποκειμενικὲς ἐρμηνεῖες· πρέπει νὰ καταφεύγουμε μὲ ἐμπιστοσύνη καὶ εὐλάβεια σὲ τὶς ἐρμηνευτικὲς ἀπόψεις τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἀκόμη, δὲν θὰ πρέπει νὰ μᾶς διαφεύγη, ὅτι μέσα στὴν Ἁγία Γραφή δὲν ὑπάρχει τίποτε ἀσήμαντο καὶ ἀνάξιο προσοχῆς· ἀντιθέτως, ὅλα ἐκπέμπουν τὸ φῶς τῆς Χάριτος καὶ ἐπομένως ἡ μελέτη τῆς πρέπει νὰ γίνεται μὲ πολλὴ εὐλάβεια, προσοχή καὶ ἀφοσίωσι.

* * *

ΟΙ ΘΕΟΦΟΡΟΙ Διδάσκαλοι τῆς Πίστεώς μας συμβουλεύουν τοὺς εὐσεβεῖς Χριστιανοὺς νὰ μελετοῦν ὀρθοί τὸ Ἱερὸ Εὐαγγέλιο, ἀπὸ σεβασμὸ πρὸς τὰ ἱερὰ Λόγια· καὶ στὴν περίπτωσι ὁμως, κατὰ τὴν ὁποῖαν κάποιος μελετᾷ τὸν θεῖον Λόγο γονατιστὸς ἢ καθήμενος - καὶ τοῦτο συγκαταβατικῶς, τότε ἡ εὐλάβεια, ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ, ἡ κατάνυξις καὶ ἡ προσοχή πρέπει νὰ κυριεύουν τὴν ψυχὴ του.

Ἐνα ἐκκλησιαστικὸ παράδειγμα εὐλαβείας πρὸς τὰ ἱερὰ Βιβλία τῆς Ἁγίας Πίστεώς μας διασώζεται ἀπὸ τὸν Ἱερὸ

Χρυσόστομο: οἱ Χριστιανοὶ τῆς ἐποχῆς του εἶχαν συνήθεια, ὅταν ἐμελλαν νὰ ἀναγνώσουν κάποιον ἱερὸ Βιβλίον, νὰ νίπτουν πρωτίστως τὰ χέρια τους καὶ κατόπιν νὰ λαμβάνουν τὸ Βιβλίον πρὸς ἀνάγνωσιν· καὶ οἱ μὲν ἄνδρες ἐδιάβαζαν ἀσκεπεῖς, οἱ δὲ γυναῖκες ἐκάλυπταν τὴν κεφαλὴ τους!...

«Εὐθέως γοῦν συστελλόμεθα καὶ τὰς χεῖρας νιπτόμεθα, ὅταν Βιβλίον βουλώμεθα λαβεῖν. Ὅρας καὶ πρὸ τῆς ἀναγνώσεως πόση εὐλάβεια; Καὶ γυνή, κὰν ἀκατακάλυπτος ἦ, περιτίθεται εὐθέως τὸ φᾶρος (τὴν καλύπτρα), τῆς ἐνδοθεν εὐλαβείας τὸ δεῖγμα ἐνδεικνύμενη· καὶ ἀνὴρ, ἐὰν κατακεκαλυμμένος ἦ, γυμνοῖ τὴν κεφαλὴν. Ὅρας πῶς κήρυξ γίνεται τῆς ἐνδοθεν εὐλαβείας, τὸ ἐξῶθεν σχῆμα;».

* * *

ΛΟΙΠΟΝ, «ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικεῖται ἐν ὑμῖν πλουσίως»!... Ἀπὸ τὰ ἀπλούστερα στὰ δυσκολώτερα· διὰ πράξεως καὶ θεωρίας· μὲ προσευχὴ καὶ εὐλάβεια· μὲ ὁδηγοὺς τοὺς Θεοφόρους Πατέρας.

(17/30.10.2005)

φορά μπορεί οί άνθρωποι να μὴν ἦτανε ὄλοι σύμφωνοι, μὰ γιὰ τοὺς πιὸ πολλοὺς τὸ καλὸ ἦτανε καλὸ καὶ τὸ κακὸ, κακὸ. Τώρα ὁ καθένας ἔχει σπκώσει μιὰ παντιέρα καὶ κάνει τὸν καπετάν Ἐναν.

Μὰ οἱ πιὸ πολλοὶ μپοδίζονται ἀπὸ τιποτένια πράγματα: ὁ ἕνας θέλει νὰ φαίνεται πιὸ «βαθυστόχαστος» ἀπὸ ὅ,τι εἶνε, ὁ ἄλλος θέλει νὰ φαίνεται μοντέρνος, νὰ μὴν τὸν πάρουνε γιὰ χωριάτη, ὁ ἄλλος φοβᾶται μὴν τὸν πάρουνε γιὰ «ἀφελῆ», γιὰ ὄχι «σοβαρόν» ἄνθρωπο, ὁ ἄλλος δὲν θέλει νὰ δυσαρεστήσει κάποιον, ἕτερος κολακεύει τὶς γυναῖκες καὶ κάνει τὸν «ἵπποτη» μιλώντας μὲ ψεύτικη εὐγένεια κ.λ.π. Ὅσοι εἶναι ἴσιοι καὶ ἀπλοῖ, δὲν ἔχουνε καμμιὰ σκοτούρα. Ζοῦνε μακρὰ ἀπὸ λιβανίσματα, ἀπὸ πονηριὲς εἰδῶν-εἰδῶν, ἀπὸ δυσπιστίες πὺ φαρμακώνουνε τὸν ἄνθρωπο, ἀπὸ σκπνοθεσίες, ἀπὸ ψευτιές. Χαίρονται γιὰ τὰ καλὰ, γιὰ τὰ ἀπλά, γιὰ τὰ ἀγνά, γιὰ τὰ σεμνά, γιὰ τὰ ταπεινά. Ἐνῶ οἱ ἄλλοι ὄλοένα ταραζονται, ὄλοένα ἐξικνιαζοῦνε. Πολλοὶ κατατρίβονται μὲ πράγματα πὺ δὲν ἔχουν καμμιὰ σημασία. Ρωτᾶνε, νὰ πὺμε, νὰ μάθουνε γιὰ μένα τί σὺ ἄνθρωπος εἶμαι, πὺς εἶναι τὸ σχέδιό μου, ἂν εἶμαι θαλασσινὸς καὶ τοῦτο καὶ κεῖνο. Ἄδελφέ μου ἂν σοῦ ἀρέσει ἡ συντροφιά μου, ἔλα ἐκεῖ πὺ πηγαίνω, ἔλα νὰ νοιώσεις μαζί μου τὰ ὠραῖα ἔργα τοῦ Θεοῦ, τὸν θησαυρὸ πὺ ἔχουνε μέσα τους κρυμμένον οἱ ἀπλοὶ ἄνθρωποι... Παράτησε πίσω σου τὴν ὑποκρισία τῆς ζωῆς κι ἔλα νὰ δροσισθεῖς στῆ βρυσούλα πὺ τρέχει κρυμμένη στῆ ρίζα τοῦ βουνοῦ, κοντὰ στὸ παλιὸ ἐρημοκκλήσι. Τί κάθεσε κι ἐξετάζεις τὰ ἀνεξέταστα; Τί σὲ μέλλει ἂν εἶμαι τὴν ὄψη ἔτσι ἢ ἀλλοῶς, ἐγὼ καὶ κάθε ἄλλος; Τί ρωτᾶς ἂν εἶμαι ψηλὸς ἢ κοντός, μαῦρος ἢ ἄσπρος; Σ' αὐτὰ πὺ διαβάσεις βρῖσκεται ὁ ἑαυτός μου, ὄχι τὸ πὺς περπατῶ, τὸ πὺς μιῶ, δηλαδὴ ὁ σαρκικὸς ἄνθρωπος. Ὁ

ἄνθρωπος εἶναι πνεῦμα ὅπως ὁ Θεός. Αὐτὸ τὸ πνεῦμα νὰ σὲ ἐνδιαφέρει, αὐτὸ εἶναι ἡ ἀληθινὴ σύσταση τοῦ ἀνθρώπου.

Ἄπάνω ἀπ' ὄλα νὰ ἀγαπᾶμε τὴν καλωσύνη. Νὰ χαιρόμαστε νᾶμαστε καλοὶ καὶ νὰ νοιώθουμε κοντὰ μας καλοὺς ἄνθρώπους. Κανένα πρᾶγμα δὲν εἶνε σὰν τὴν καλωσύνη. Τὸ πρόσωπό τῆς λαμποκοπᾶ σὰν τὸν ἥλιο πὺ χρυσώνει τὴν πλάση τὸ πρῶι τῆς ἔμορφης μέρας τοῦ καλοκαιριοῦ. Τί εὐλογημένοι πὺ εἶναι οἱ καλοὶ ἄνθρωποι, οἱ πρόσχαροι, οἱ γλυκομίλητοι, οἱ ἀπλοῖ, οἱ ἀπονήρευτοι, οἱ πονεπικοὶ, οἱ ταπεινοὶ! Τί ἀληθινὸς πλοῦτος μέσα σὲ μιὰ τέτοια καρδιά! Καὶ τί φτώχεια, τί μιζέρια, τί ἀσχήμια μέσα στὶς κακὲς ψυχές, στὶς ἐγωιστικὲς, κ' ἄς φουσκώνουνε ἀπ' ἔξω, κ' ἄς παραστένουνε τὸν πλοῦσιο! Πόσο ξεκουράζεται ἡ ψυχὴ μας ἀπὸ τῆ δροσιά τῆς καλωσύνης καὶ πόσο κουράζεται ἡ ψυχὴ μας ἀπὸ τὸν λίβα τῆς κακίας.

Μὰ οἱ καλοὶ ἄνθρωποι εἶνε δυστυχημένοι, ὑποφέρουνε, τυραντιοῦνται. Ναί. Ὁ σατανᾶς τοὺς βασανίζει, τοὺς ρίχνει σὲ συμφορές. Μὰ ἔτσι γίνονται ἀκόμα πιὸ καθαροὶ, σὰν τὸ χρυσάφι πὺ πέφτει στὸ κωνευτήρι. Ζοῦνε φτωχικά, μακρὰ ἀπὸ δόξες, κρυμμένοι, μὰ ζοῦνε ἀληθινά. Νὰ μὴν ζεῖς βουτηγμένος μέσα στὴν ψευτιά. Αὐτὸ εἶνε πὺ εἶπε ὁ Χριστὸς «Τί θὰ ὠφελῆσει τὸν ἄνθρωπο ἂν κερδίσει ὄλον τὸν κόσμο καὶ ζημιωθεῖ τὴν ψυχὴ του;». Αὐτός, ὁ φτωχὸς, ὁ παραπεταμένος, κέρδισε τὴν ψυχὴ του. Ἄφοῦ κέρδισε τὴν ψυχὴ του, τί ἔχασε; Ὅ,τι ἔχασε εἶνε τιποτένιο μπροστὰ σ' αὐτὸ πὺ κέρδισε. Κι ὁ ἄλλος ὁ χοντροπετσιασμένος ἀπὸ τὴ σαρκικὴ καλοπέραση, ἀπὸ τὰ σπὸρ, ἀπὸ τὰ λουτρά, ἀπὸ τὶς γυναῖκες, ἀπὸ τὶς διάφορες ματαιότητες, τί κέρδισε ἄραγε, ἀφοῦ ἔχασε τὴν ψυχὴ του; Πόσοι καὶ πόσοι ὕστερα ἀπὸ μιὰ ζωὴ γεμάτη λογιῆς-λογιῆς σαρκικὲς ἀπολαύσεις, κοσμικὲς τυμπανοκρουσίες, πλοῦτη, ρε-

κλάμες κλπ., έρχονται σ' έναν λογαριασμό και ξεζαλίζονται απ' αυτά τα σπιριτόζα και νοιώθουνε τή γύμνια τους και ζητάνε τόν έαυτό τους πού βρίσκεται; Μά δέν υπάρχει πιά. Έρηνιά, ξέρακας τής απελπισίας ζώνει τους έγωιστές! Τρομάζουμε με τή μοναξιά τους μόλις τή νοιώσουνε. Άπο πάνω τους ό ούρανός είναι έρημος, άδειανός, ή γή έρημη, οί άνθρωποι καρδιές έρημες, γιατί ποτέ τους δέν γνοιασθήκανε γι' αυτές, και έτσι κόπηκε κάθε τρυφερή ανταπόκριση μαζί τους. Στό τέλος καταλαβαίνουμε οί τέτοιοι πώς με τὰ λεπτά δέν αγοράζονται όλα τὰ πάντα. Και πώς, ίσια – ίσια, όσα δέν αγοράζονται με τὰ λεπτά αυτά είναι πού έχουνε τήν πιό μεγάλη άξια. Και πώς απ' αυτά έχουνε μεγάλη ανάγκη, απ' αυτά πού δέν αγοράζονται. Σε ποιό μέρος πουλάνε τήν ήσυχία τής ψυχής, τήν αγνότητα, τήν απλότητα, τήν κρυφή χαρά πού νοιώθει ό άνθρωπος κοντά στον Θεό σε στιγμή πού ζει κρυμμένος άπο τόν κόσμο, τήν πραότητα, τήν αγάπη; Δέν τὰ πουλάνε σε κανένα άπο τὰ μαγαζιά κι' άπο τὰ παζάρια για τó διάφορο, τήν άπονια για τούς άλλους, τήν ψευτιά κάθε λογής, κι' όσα πάνε μαζί μ' αυτά, δηλαδή τόν έγωισμό, τήν περηφάνεια, τήν καταλαλιά, μ' έναν λόγο τó κοντροπέτσιασμα τής ψυχής.

Τί μεγαλομανία σ' έχει πιάσει, άδελφέ μου, και δέν βρίσκεις ήσυχία και χτίζεις πατώματα άπάνω στα πατώματα, κι' έχεις δυό-τρία αυτοκίνητα και κότερα και κάθε λογής μάταια πράγματα! Γύρισε και κύταξε και τόν άδελφό σου, να δροσισθεί ή ψυχή σου με τήν εύλογημένη καλωσύνη, πού τήν ξεράνανε τὰ τσιμέντα, οί ψεύτικες κουβέντες, οί συμφεροντολογικές παρέες, οί συνοφρωμένες άξιοπρέπειες. Άν δέν μπορείς να κάνεις θυσίες, τουλάχιστον να συχαθείς τήν άδικία. Μήν άδικείς. Η άδικία είναι σιχαμερή στρίγγλα, χωρίστρα τών ανθρώπων, άνθρωποκτονία σαν τόν πατέρα της τόν σατανά.

Τί θα δίνανε πολλοί απ' αυτούς, πού

κερδίσανε τόν κόσμο και χάσανε τήν ψυχή τους, για να νοιώσουνε ό,τι νοιώθουνε οί άλλοι πού δέν χάσανε τήν ψυχή τους! Άν τύχει να ξεκόψει κανένας τέτοιος άπο τήν ψεύτικη παρέα του και βρεθεί στη συντροφιά τών άπλών, τών άχάλαστων, νοιώθει πώς ζει άληθινά και σαν άπογευθεί τὰ άγνά αισθήματα ύστερα άπο τήν ψευτιά, καταλαβαίνει τέτοια χαρά, πού κάνει σαν τόν άνθρωπο πού ξαναγεννήθηκε, σαν τυφλός πού είδε τó φώς του. Κάτι τέτοιο δέν ξεκολλάνε πιά οί κακόμοιροι άπο τή συντροφιά τών άπλών, τών γκαρδιακών ανθρώπων. Άλλά για να ξεμακρύνει άπο τὰ ψεύτικα πρέπει να έχει λίγη ψυχή. Άλλοιώς δέν μπορεί να ζήσει χωρίς ψευτιά. Ό άμμος τής Σαχάρας, όση βροχή κι' αν πέσει άπάνω του, δέν φυτρώνει τίποτα.

Άν πείς πάλι σε έναν άπο τούς άλλους, τούς φτωχούς, να περάσει μισή ώρα με τήν παρέα τών κοσμικών, καλύτερα έχει να τόν βάλεις στο μπουντρούμι, παρά να βλέπει και ν' ακούγει εκείνα τὰ ψεύτικα κομπλιμέντα, τις ανάλατες συζητήσεις, τὰ κρύα χωρατά. Στη συναναστροφή πού κάνουνε αυτοί οί ψευτισμένοι, θαρρείς πώς τους χωρίζει ένας τοίχος τόν έναν άπο τόν άλλον. Ένώ οί άλλοι, πού ζούνε μακριά άπο τόν κόσμο, νοιώθουνε πώς οί καρδιές τους γίνονται ένα, πώς άκουμπά ό ένας άπάνω στον άλλον και ξεκουράζεται. Άγαπά και αγαπιέται, χαίρεται και δίνει χαρά. Άπο πάνω άπο τή συντροφιά τών σαρκικών ανθρώπων στέκεται ό διάβολος και τους κάνει να μιλάνε όλοένα για λεπτά και για τὰ όμοια, για να μη γροικήσουνε ούτε τó φαγι πού τρώνε. Άπο πάνω άπο τή συντροφιά τών ταπεινών στέκεται ό Θεός, κι' όλα είναι εύλογημένα.

Πετάξτε άπο πάνω σας τήν ψευτιά. Άνοιξτε τὰ πανιά, να τὰ φουσκώσει ό καθαρός άγέρας του πελάγου. Να δροσισθεί ή ψυχή σας, να νοιώσετε πώς ζείτε άληθινά κι' όχι ψεύτικα.

«Πρὸς Οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας»

Εἰς τὰ Ὑψη τοῦ Πνεύματος Τηρηταὶ τῆς Προσευχῆς τοῦ Ἰησοῦ σὲ Μοναστήρια καὶ στὸν Κόσμο Ἀναμνήσεις καὶ Συναντήσεις: Περὶ τῆς κυρίας Νίνας Νικολάεβνα*

ΗΜΟΥΝ με τὴν κυρία Νίνα Νικολάεβνα στὸ μπαλκόνι τῆς καλοκαιρινῆς τῆς κατοικίας στὸ Νάρκο-Γιάρβε, τὸ ὁποῖο εἶναι χαμένο στὰ τεράστια δάση μεταξύ τῆς Βαλτικῆς θάλασσας καὶ τῆς Τούνδρας τῶν Λάπλαντς στὴν Φινλανδία. Ἡ ἐξοχικὴ κατοικία ἦταν ἀπομονωμένη σὲ ἓνα σχεδὸν ἀπροσπέλαστο δάσος, στὴν ἀκτὴ μιᾶς ἡρεμῆς λίμνης. Ὁ ἥλιος ποὺ βασιλεύει γυάλιζε τὰ θερμὰ νερά. Πάντοτε θαυμάσια αὐτὴ ἡ λίμνη με τὸ παιχνιδίσιμα τοῦ χρώματος στὴν ἐπιφάνειά της. Τὸ πρωῖ πρὶν ἀπὸ τὴν ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου, ἡ λίμνη ἦταν μπλε σκούρη. Στὴν ἀνατολὴ ἔγινε χρυσο-κόκκινη, βιολετὶ καὶ μαύρη. Ὁ γαλανὸς οὐρανὸς ἦταν χωρὶς σύννεφα. Μερικὰ πουλιὰ κελαῖδοῦσαν ἀκόμη στὸ δάσος. Τὸ ἄρωμα ἀπὸ τὰ λουλούδια τοῦ κήπου καὶ ἡ φρεσκάδα τῆς λίμνης γέμιζαν τὴν ἀτμόσφαιρα. Ὁ σύζυγος καὶ τὰ παιδιὰ τῆς κυρίας Νίνας Νικολάεβνα εἶχαν ἤδη πάει γιὰ ὕπνο. Μείναμε μόνοι στὸ μπαλκόνι θαυμάζοντας τὴν ἀλλαγὴ τῶν χρωμάτων στὴν λίμνη. Ἡ λευκὴ νύκτα τοῦ πολικοῦ βορρᾶ βασιλεύει ἐδῶ σὲ ὅλη τὴν ὁμορφιά της.

«Ἐδῶ, Νίνα Νικολάεβνα, ἡ ἡσυχία εἶναι βαθεῖα, σὰν τὸν κόσμον πρὶν ἀπὸ τρεῖς αἰῶνες, τότε ποὺ ὁ πληθυσμὸς ἦταν λίγος καὶ δὲν ὑπῆρχαν τραῖνα, αὐτοκίνητα, οὔτε ἀεροπλάνα. Ἀλλὰ ἀκόμη καὶ τότε, οἱ ἐρασταὶ τῆς ἡσυχίας ἔτρεχαν πάντοτε στὸν βορρᾶ, στὴν

ἀκτὴ τοῦ παγωμένου ὠκεανοῦ, στὸ Σολόφσκυ».

«Μπορῶ πραγματικὰ νὰ ξεκουρασθῶ μόνον ἐδῶ, Σέργιε Νικολάεβιτς. Δὲν ὑπάρχει κανεὶς ἐδῶ, οὔτε πόλις, οὔτε χωριό, μόνον τὰ δάση καὶ οἱ λίμνες. Εἶναι κουραστικὸ νὰ ζῆς σὲ μία μεγάλη σύγχρονη πόλι· ἀκατάπαυστος θόρυβος, μολυσμένος ἀέρας, πλῆθος ἀνθρώπων. Ὅπου ὑπάρχουν ἀνθρώποι, ὑπάρχουν πάντοτε ραδιουργίες, φθόνος, πονηρίες κλπ. Ὅταν ἤμουν νέα, ὅλες αὐτὲς οἱ μεταιότητες καὶ ὁ θόρυβος μοῦ ἦταν εὐχάριστα. Νόμιζα ὅτι ἡ ἀλήθεια ἦταν στὴν ἐπιφάνεια. Ὁ πρῶτος μου γάμος ἦταν πολὺ ἀτυχῆς. Ὁ πρῶτος μου σύζυγος ἦταν ὠραῖος καὶ ἔξυπνος, ἀλλὰ ἐπιπόλαιος, χωρὶς κανόνες, χωρὶς πίστι ἢ ἀρχές. Ὅταν ὅλα τελείωσαν σὲ τραγωδία, ἐπέστρεψα στὴν πίστι. Πῆγα τότε στὸ Βαλαάμ, γιὰ νὰ συμβουλευθῶ τὸν π. Ἰωάννη.

“Γνωρίζεις δούλη τοῦ Θεοῦ”, εἶπε ὁ π. Ἰωάννης, “ὅτι δὲν πρέπει νὰ πέσης σὲ μελαγχολία καὶ νὰ νομίσης ὅτι ἡ ζωὴ σου τελείωσε. Εἶσαι νέα καὶ ὅλα μποροῦν νὰ ἀλλάξουν πολλὰς φορές. Ὁ Κύριος ποτὲ δὲν στέλνει δοκιμασίες πέραν τῶν δυνάμεών μας. Νὰ τὸ θυμᾶσαι αὐτὸ πάντοτε καλά. Ὑπάρχει μία σχετικὴ διήγησι γι’ αὐτό. Ἐνας Μοναχὸς βασανίζοταν πολὺ ἀπὸ δυσκολίες στὴν ζωὴ του καὶ γόγγυζε κατὰ

τοῦ Θεοῦ ζητώντας ἕναν σταυρὸ πῖδ ἔλαφρῦ. Μία νύκτα, κατὰ τὴν διάρ-
κεια τοῦ ὕπνου του, ὄνειρεύθηκε ὅτι
ἦταν σὲ ἕνα τεράστιο σπήλαιο καὶ τὰ
πάντα ἐκεῖ ἦταν καλυμμένα μὲ σταυ-
ρούς. Ὁ Μοναχὸς μπορούσε νὰ ἰδῇ
σταυροὺς ἀπὸ χρυσό, ἀσήμι, σίδηρο,
πέτρα καὶ ξύλο. Μία φωνὴ τοῦ εἶπε:
Ἡ προσευχὴ σου εἰσακούσθηκε· διάλε-
ξε κάποιον σταυρὸ, κατὰ τὴν δύναμί
σου! Ὁ Μοναχὸς ἄρχισε νὰ ἀναζητῇ
γιά τὸν μικρότερο καὶ ἔλαφρύτερο
σταυρὸ. Τελικὰ βρῆκε ἕναν μικρὸ, ξύ-
λινο σταυρὸ καὶ ἐρώτησε: Μπορῶ
νὰ πάρω αὐτὸν τὸν μικρὸ σταυρὸ;
Μά, αὐτὸς εἶναι ὁ δικός σου σταυρὸς,
ἀπάντησε ἡ φωνή· ὅλοι οἱ ὑπόλοιποι
σταυροὶ εἶναι ὄντως βαρύτεροι!

Ἔτσι ὁ π. Ἰωάννης πρόσθεσε: Ὁ
σταυρὸς σου σοῦ φαίνεται βαρὺς, κυ-
ρία μου, ὅμως σὰν Ἐξομολόγος, ἀκούω
συχνὰ τέτοια δράματα. Εἶναι ἁμαρτία
γιά σᾶς νὰ παροργίζετε τὸν Κύριο μὲ
τὰ παράπονά σας. Νὰ προσεύχε-
σθε συχνά, νὰ ἐπαναλαμβάνετε ἀπὸ
καιροῦ εἰς καιρὸν τὴν Προσευχὴ τοῦ
Ἰησοῦ καὶ νὰ ἐπαφίεσθε στὸ θέλημα
τοῦ Θεοῦ. Ὁ Κύριος θὰ σᾶς δείξει τὴν
ὁδὸ ποῦ θὰ ἀκολουθήσετε. Τότε νὰ
ἐπιστρέψετε ἐδῶ καὶ θὰ σᾶς εἰπῶ ὅ,τι
μπορέσω”.

Ἐπέρασαν λίγα χρόνια. Ἐργαζόμενοι
σὲ μία μέτρια ἐργασία καὶ ζοῦσα μία
ἡσυχὴ ζωὴ. Μία βραδιὰ προσκλήθηκα σὲ
ἕναν χορὸ. Ἄν καὶ ἤμουν στὰ τριάντα
μου, ἕνας κύριος, λίγο μεγαλύτερός μου,
μοῦ ζήτησε νὰ χορέψουμε. Δέχθηκα.
Ἀργότερα, συναντηθήκαμε κάποιες
φορές. Αὐτὸς ἦταν ἀνύπανδρος, σε-
βαστὸς σὲ ὅλους καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς
πλουσιώτερους ἀνθρώπους στὴν
Σκανδιναβία. Δύο ἢ τρεῖς μῆνες μετὰ
τὴν συνάντησί μας, μοῦ ζήτησε νὰ γίνω
σύζυγός του. Οἱ γονεῖς μου ἦταν πολὺ
εὐχαριστημένοι γιά τὸ τί σπουδαῖος γά-

μος θὰ ἦταν αὐτὸς.

Ἔτσι ὁ π. Ἰωάννης πρόσθεσε: Ὁ
σταυρὸς σου σοῦ φαίνεται βαρὺς, κυ-
ρία μου, ὅμως σὰν Ἐξομολόγος, ἀκούω
συχνὰ τέτοια δράματα. Εἶναι ἁμαρτία
γιά σᾶς νὰ παροργίζετε τὸν Κύριο μὲ
τὰ παράπονά σας. Νὰ προσεύχε-
σθε συχνά, νὰ ἐπαναλαμβάνετε ἀπὸ
καιροῦ εἰς καιρὸν τὴν Προσευχὴ τοῦ
Ἰησοῦ καὶ νὰ ἐπαφίεσθε στὸ θέλημα
τοῦ Θεοῦ. Ὁ Κύριος θὰ σᾶς δείξει τὴν
ὁδὸ ποῦ θὰ ἀκολουθήσετε. Τότε νὰ
ἐπιστρέψετε ἐδῶ καὶ θὰ σᾶς εἰπῶ ὅ,τι
μπορέσω”.

Ἔτσι ὁ π. Ἰωάννης πρόσθεσε: Ὁ
σταυρὸς σου σοῦ φαίνεται βαρὺς, κυ-
ρία μου, ὅμως σὰν Ἐξομολόγος, ἀκούω
συχνὰ τέτοια δράματα. Εἶναι ἁμαρτία
γιά σᾶς νὰ παροργίζετε τὸν Κύριο μὲ
τὰ παράπονά σας. Νὰ προσεύχε-
σθε συχνά, νὰ ἐπαναλαμβάνετε ἀπὸ
καιροῦ εἰς καιρὸν τὴν Προσευχὴ τοῦ
Ἰησοῦ καὶ νὰ ἐπαφίεσθε στὸ θέλημα
τοῦ Θεοῦ. Ὁ Κύριος θὰ σᾶς δείξει τὴν
ὁδὸ ποῦ θὰ ἀκολουθήσετε. Τότε νὰ
ἐπιστρέψετε ἐδῶ καὶ θὰ σᾶς εἰπῶ ὅ,τι
μπορέσω”.

ἐξασκήτε τὴν Προσευχὴ τοῦ Ἰησοῦ ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερο. Καὶ ἐπίσης, ἀκόμη μία νοθεσία: νὰ πηγαίνετε κάθε χρόνο γιὰ ἓναν μῆνα σὲ κάποιο πολὺ ἐρημητικὸ μέρος καὶ ἐκεῖ νὰ ἐπιδιδεσθε στὴν Προσευχὴ τοῦ Ἰησοῦ ὅσο μπορείτε καὶ θὰ δῆτε πόσο βοηθητικὸ εἶναι αὐτό”.

”Λοιπὸν, ἔχω ἤδη παντρεμμένη ἀρκετὰ χρόνια καὶ κάθε χρόνο ἐρχόμαστε ἐδῶ. Ἀρχικά, ὁ σύζυγός μου καὶ τὰ παιδιά δὲν ἦταν πολὺ χαρούμενοι, ἀλλὰ τώρα καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι περιμένουν μὲ ἀνυπομονησίᾳ γιὰ τὴν στιγμή ποὺ θὰ ἐλθομε ἐδῶ. Εἶναι ἓνας παράδεισος. Πρέπει νὰ σᾶς εἰπῶ, ὅτι ὁ Πνευματικὸς εἶχε δίκαιο. Ὁ σταυρὸς τῶν ἑκατομμυριούχων εἶναι βαρύτερος ἀπὸ τῶν πτωχῶν καὶ εἶναι πάρα πολὺ ἐπικίνδυνος. Εἶναι τόσο εὐκόλο νὰ πέσης σὲ ὑπερηφάνεια ἢ σὲ ἀδιαφορία, νὰ σκληρυνθῆς ἀπέναντι στὰ παθήματα τῶν ἄλλων!...

”Ἐχω παρατηρήσει ἀνέκαθεν στὴν ζωὴ μου, ὅτι ὅταν ἐντείνουμε τὶς προσπάθειές μας γιὰ νὰ ἀποκτήσουμε κάτι, παρὰ τὰ αὐξανόμενα ἐμπόδια, κατορθώνουμε τελικὰ μὲ τὴν κάποτε ὑπεράνθρωπη προσπάθειά μας νὰ κερδίσουμε τὸ ἐπιθυμητὸ ἀντικείμενο, ἂν καὶ μπορεῖ νὰ εἶναι γιὰ τὴν καταστροφή μας καὶ ὄχι γιὰ τὸ καλὸ μας. Κάποτε μάλιστα κουραζόμαστε τόσο, ποὺ γινόμαστε ἀδιάφοροι στὰ πάντα, ἢ, διαφορετικά, πιστεύουμε ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα δὲν ἦταν ἄξιο τῶν προσπαθειῶν μας.

”Ὅ,τι ὅμως προέρχεται ἀπὸ τὸν Θεό, ἔρχεται ἀπὸ μόνο του. Ἡ Ἁγία Γραφὴ λέγει, ὅτι ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν δὲν ἔρχεται μὲ ἄξιοπαρατήρητο τρόπο, διότι ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντὸς ἡμῶν ἐστὶ.

”Πρὶν ἀπὸ πολλὰ χρόνια, ὅταν δοκίμαζα μεγάλες θλίψεις ἀπὸ τὸν πρῶτο μου ἄνδρα, εἶπα στὴν θεία μου, μία σοφὴ γυναίκα: Θὰ φύγω ἀπὸ τὸν ἄνδρα μου καὶ ἀπὸ τὸ σπίτι μας καὶ τότε θὰ εἶμαι χαρούμενη καὶ εὐτυχισμένη ὅπως καὶ πρὶν! Ἡ θεία μου ἀπάντησε: Κοίταξε, εἶσαι ἀκόμη νέα. Εἶναι ἀδύνατον νὰ ξεφύγης ἀπὸ τὸν ἑαυτό σου· ὅμως, **ἂν ἐξασφαλίσῃς εἰρήνη ψυχῆς, θὰ εἶσαι εὐτυχισμένη καὶ χαρούμενη παντοῦ. Στὴν ζωὴ αὐτὴ εἶναι ἀδύνατον νὰ ξεφύγουμε ἀπὸ θλίψεις, ὅμως εἶναι ἀναγκαῖο νὰ ἔχουμε ὑπομονή, νὰ προσευχώμαστε καὶ νὰ περιμένουμε. Ὁ Κύριος θὰ δείξῃ τὸν δρόμο τὴν στιγμή ποὺ Ἐκεῖνος θὰ ἐπιλέξῃ.** Αὐτὸ εἶναι τόσο ἀληθινό, ἀλλὰ οἱ νέοι ἄνθρωποι δὲν μποροῦν νὰ τὸ καταλάβουν»...

Παραμείναμε σιωπηλοί. Ἡ λίμνη ἔγινε ἐντελῶς μαύρη...

«Εἶναι ἤδη περασμένες ἔνδεκα!», παρατήρησε ἡ κυρία Νίνα Νικολάεβνα, «ἀλλὰ εἶναι τόσο φωτεινά, σὰν τὴν ἡμέρα. Εἶναι ὥρα γιὰ ξεκούρασι. Σέργιε Νικολάεβιτς, καληνύχτα!».

(*) Sergei Bolshakoff, Upon the Heights of the Spirit – About Madame Nina Nikolaevna, στὸ περιοδικὸ “Orthodox Life”, No 5, 1992, pp. 48-50. Μετάφρασις ἡμετέρα.

Ἡ Πανήγυρις τῶν Ἁγίων Κυπριανῶν

Ἡ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ τῶν Ἁγίων μας Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης τελέσθηκε μὲ λαμπρότητα στὴν ὁμώνυμη Ἱερὰ Μονὴ μας στὴν Φυλὴ Ἀττικῆς, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ καὶ τὴν ἔδρα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, καὶ σὲ τοῦτο συνέτεινε ὁ ἰδιαίτερα καλὸς καιρὸς ποὺ ἐπικράτησε καθ' ὅλο τὸ ἐορταστικὸ διήμερο.

• **Τὸ** ἀπόγευμα τῆς Τετάρτης, 1/14.10.2015, τελέσθηκε ὁ Μέγας Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου, συγχοροστατοῦντων τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου, τοῦ ἄγοντος καὶ τὰ ὄνομαστήριά του, Σεβασμ. Μητροπολίτου Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, τῶν Θεοφιλ. Ἐπισκόπων Σουτσάβας κ. Σωφρονίου, Ἰασίου κ. Γλυκερίου καὶ Γαλασίου κ. Διονυσίου τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας ὑπὸ τὸν Μητροπολίτην κ. Βλάσιον, τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Βορονεζ κ. Κυρίλλου τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τὸν Μητροπολίτην κ. Ἀγαθάγγελον, ὡς καὶ τῶν Θεοφιλ. Ἐπισκόπων Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγορίου, Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου, Νόρα κ. Μιχαὴλ ἐκ Σαρδινίας καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμεντος.

Παρέστη μεγάλος ἀριθμὸς Κληρικῶν ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ (Ρουμανία, Ρωσία, Ἰταλία), ὡς καὶ μεγάλο πλῆθος Μοναχῶν καὶ Μοναζουσῶν καὶ εὐλαβῶν πιστῶν. Ἐψαλε ἐόρτια ὁ Χορὸς τῶν Ἁγιοκυπριανιτῶν.

Πρὶν ἀπὸ τὸ πέρας τῆς ἱερᾶς Ἀκολουθίας, ὁ Σεβασμ. Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος ἐξεφώνησε ἐόρτιο Λόγο καὶ ἐξέφρασε εὐχές.

• **Τὸ** πρωὶ τῆς Πέμπτης, 2/15.10.2015, τελέσθηκε ὁ ἐόρτιος Ὁρθρος καὶ ἡ πανηγυρικὴ πολυαρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία.

Προέστη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Καλλίνικος καὶ ἔλαβαν μέρος οἱ Σεβασμ.

Ἡς Ἱερᾶς Μονῆς Κυρίου καὶ Ἰουστίνης

Μητροπολίται Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερόντιος, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσότομος, οἱ Θεοφιλ. Ἐπίσκοποι Σουτσάβας κ. Σωφρόνιος, Ἰασίου κ. Γλυκερίος καὶ Γαλατσίου κ. Διονύσιος ἐκ Ρουμανίας, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Βορονέζ κ. Κύριλλος ἐκ Ρωσίας, καὶ οἱ Θεοφιλ. Ἐπίσκοποι Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος, Μαραθῶνος κ. Φώτιος, Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, Νόρα κ. Μιχαὴλ καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμης. Ἐπίσης, ἔλαβαν μέρος δεκάδες Ἱερέων καὶ Διακόνων.

Παρέστη μέγα πλῆθος πιστῶν, ὡς καὶ πολλοὶ ἐπίσημοι.

Θεῖον Κήρυγμα ἐξεφώνησε ὁ Θεοφιλ. Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος.

Ἐκοινώνησαν πολλοὶ πιστοί, κατόπιν τῆς προβλεπομένης προετοιμασίας, ἀπὸ τέσσερα ἅγια Ποτήρια.

Στὴν Ἀπόλυσι, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Καλλίνικος ἀπηύθυνε εὐχὲς στοὺς προσκυνητάς, καὶ μάλιστα στὸν ἑορτάζοντα Σεβ. Μητροπολίτη κ. Κυπριανό, καὶ στὸν σεβαστὸ Καθηγούμενο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας Ἀρχιμ. π. Θεοδόσιο καὶ τὴν Ἀδελφότητα ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης κ. Κυπριανὸς εὐχαρίστησε τὸν Μακαριώτατο καὶ τοὺς συμμετασχόντας στὴν ἱερὰ Πανήγυρι, ὁ δὲ Θεοφιλ. Γαρδικίου κ. Κλήμης ἀνεφέρθη εὐχαριστηρίως ὀνομαστικὰ στοὺς ἁγίους Ἀρχιερεῖς.

Ἀκολούθησε Λιτανεΐα τῆς ἱ. Εἰκόνας καὶ τμήματος τῶν Λειψάνων τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων, καὶ εὐλογήθηκαν οἱ Ἄρτοι πρὸ τοῦ Ναοῦ.

• **Ἐπρόκειτο** καὶ πάλι γιὰ μία ιδιαίτερα εὐλογημένη Πανήγυρι, μὲ διορθόδοξο χαρακτῆρα Ἀγάπης καὶ Ἐνότητος, πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων καὶ ὠφέλειαν τῶν προσελθόντων ἀναριθμητῶν πιστῶν προσκυνητῶν.

ΉΤΑΝ 14 'Οκτώβρη πού είδα τόν 'Αγιο Κυπριανό και την 'Αγία 'Ιουστίνα στόν ύπνο μου. Είδα έναν άντρα και μιὰ γυναίκα ψηλά νά μου λένε ότι «αύριο γιορτάζουμε», ήταν τόσο φωτεινοί και ή ένδυμασία τους ήταν χρυσή και κόκκινη.

'Αφού μου είπαν ότι γιορτάζουν, έγω στόν ύπνο μου ρώτησα δύο 'Ελένες, τήν μητέρα μου και τήν μητέρα του ανθρώπου πού είχα σχέση· τίς ρώτησα αν γιορτάζει ό 'Αγιος και ή 'Αγία και πράγματι μου είπαν ότι γιορτάζουν...

Ξυπνάω τò πρῶτῃ και δέν έδωσα βάση στο όνειρο. 'Ετσι συνέχισα τίς δουλειές πού είχα, όμως στο μυαλό μου γυρνούσε τ' ότι «γιορτάζουμε αύριο».

Φεύγω άπ' τήν κουζίνα και πάω στο δωμάτιό μου και παίρνω στα χέρια μου τò Βιβλιαράκι «Οί 'Αγιοι Μάρτυρες Κυπριανός και 'Ιουστίνα» και τò χέρι μου πάει στη σελίδα, όπου λέει Πανήγυρις, και διαβάζω ότι γιορτάζουν 2/15 'Οκτώβρη, χωρίς νά έχω δει πόσο του μήνα έχουμε.

Ξαναγυρίζω στην κουζίνα, κοιτάω πόσο του μήνα έχουμε και ήταν 15. 'Ανατρίχιασα, δέν πίστευα ότι μου κάνανε τήν τιμή οι 'Αγιοι και ήρθαν σ' έμένα και με καλούσαν έτσι φωτεινοί, με τόσο γαλήνη, με τήν χρυσή και κόκκινη ένδυμασία!...

Τήν ίδια μέρα πήγαμε και προσκυνήσαμε. Βέβαια πήγαίνα στο Μοναστήρι συχνά, πέραναγα δύσκολα στα προσωπικά μου. Είχα μιὰ σχέση πού πηγαίναμε για σοβαρά, όμως αυτός ό άνθρωπος έμπλεξε στα ναρκωτικά.

Είχα παρακαλέσει τόν 'Αγιο νά τόν σώσει, έπτά χρόνια σχέσης πολύ δύσκολα, χωρίσαμε, αλλά ήμουν κοντά του σαν άνθρωπος και τόν βοήθησα.

Σήμερα, 2014, είναι δυό χρόνια πού είναι καλά. Βέβαια, για νά με έκδικηθεί ό κακός μου έφερε κι άλλες δυσκολίες στη ζωή μου, αλλά δέν φοβάμαι, έχω έμπιστοσύνη στους 'Αγίους.

Χριστιάνα, 'Οκτ. 2014

Οἰκονομικὴ Κρίση καὶ Πνευματικὴ Ἐλευθερία*

† Ἐπισκόπου Γαρδικίου Κλήμεντος

[...] **ΣΗΜΕΡΑ** ἔχουμε κρίση, ἔτσι ἀκούγεται καὶ φαίνεται παντοῦ, μὲ κύρια ἔκφραση τὴν οἰκονομικὴ κρίση. Ὑπάρχει μεγάλο καὶ ἀκριβὸ κόστος ἐδῶ, αἰσθητὸ σὲ ὅλους, μικροὺς καὶ μεγάλους, ἀφοῦ λίγο ὡς πολὺ ὅλοι ὑποφέρουμε. Ἡ ἐπιβίωση μάλιστα τῶν πιδὼ φτωχῶν καὶ ἀσθενῶν ἀπειλεῖται ἄμεσα!...

Μειώσεις μισθῶν καὶ συντάξεων, ἀνεργία, φυγὴ στὸ ἐξωτερικὸ, ἄγχος, ἀνασφάλεια, αὔξηση τῆς ἐγκληματικότητας, αὐτοχειρίες, αὐξανόμενα κύματα πολιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν μεταναστῶν... Οἱ ὀρίζοντες δείχνουν νὰ κλείνουν ἐπικίνδυνα...

Οἱ εὐθύνες ποὺ ἐπιρρίπτονται ἀπὸ διαφόρους εἶναι πολλὲς καὶ μεγάλες καὶ ἀφοροῦν κυρίως στοὺς πολιτικούς καὶ γενικά στὸ πολιτικὸ σύστημα, ποὺ δὲν μπόρεσε νὰ ἀντιδράσει σωστὰ στὶς προκλήσεις, ποὺ διασπάθησε τὰ δημόσια ταμεῖα καὶ εὐτέλισε τὶς ἀξίες, ἀλλὰ καὶ ποὺ διέδιδε τὸ ψεῦδος ὅτι χρήματα καὶ ἀγαθὰ ὑπάρχουν, πλὴν ὅμως δανεικά!...

Ὅπως εἶναι γνωστὸ, κάθε κρίση ἔχει κάποια βαθύτερα πνευματικὰ αἷτια. Τὸ βαθύτερο ἐπίπεδο τῆς

οἰκονομικῆς κρίσης εἶναι πολιτικό, πολιτισμικό, κοινωνικό, ἠθικό, πνευματικὸ καὶ θρησκευτικό. Θὰ ἔλεγα καὶ ἐκκλησιαστικό.

Μήπως ἐδῶ καὶ ἕναν περίπου αἰῶνα δὲν πλήττεται ἀνελέητα ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας μὲ κτυπήματα ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς ταγούς της, ποὺ ἀποσκοποῦν κυριολεκτικὰ στὸν ἀφανισμό της; Ὁ διωγμὸς δὲν ἦταν τόσο ἐξωτερικός, ἂν καὶ ὑπῆρχε καὶ τέτοιος. Ἦταν καὶ εἶναι μὴ ἐσωτερικὴ διάβρωση, μὲ μεθοδευμένες κινήσεις καὶ ἐνέργειες, μέσῳ δῆθεν ἐκσυγχρονιστικῶν μεταρρυθμίσεων, μὲ πρώτην αὐτὴν τοῦ Ἡμερολογίου, γιὰ νὰ φθάσουμε στὴν ἀνεξέλεγκτη ἔξαρση τῆς αἵρεσης τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ποὺ εἶναι ἐκθεμελιωτικὴ τῆς οὐσίας τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἀφοῦ ἀντιστρατεύεται στὴν Ὁρθόδοξη

Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ὡς συγκρητιστική Πανθησκεία...

Οἱ κρίσεις αὐτές πού μόλις ἀναφέραμε, θεωροῦνταν ἀπό τήν συντριπτική πλειοψηφία τῶν ἀνθρώπων ὡς προοδευτικά φαινόμενα· τώρα, στό χάος τῆς χρεωκοπίας, οἰκονομικῆς καί πνευματικῆς, πολλοί βλέπουν μεγάλα λάθη, λίγοι ὅμως ἀποφασίζουν νά μή τά διαιωνίζουν, ἀλλά νά ἀλλάξουν πορεία.

Ἄν κοιτάξουμε λίγο καλύτερα τὰ πνευματικά αἷτια τῆς οἰκονομικῆς κρίσης, θά δοῦμε ὅτι στίς ἀναπτυγμένες χῶρες, ὅπως καί στήν πατρίδα μας τίς τελευταῖες δεκαετίες, οἱ ἄνθρωποι ἔμαθαν στήν καλοπέραση, στό εὐκολο κέρδος, στήν ἀπάτη καί τόν εὐτελισμό, καί γενικά συνήθισαν στήν λεγόμενη *καταναλωτική μανία*. Ἔγιναν μηχανοκρατούμενοι, μέ φιλαυτία, ἀκαρδία, ἐγω-κεντρικότητα, φιληδονία, πλεονεξία, ἀδιαφορία γιά τοὺς ἄλλους καί λησμοσύνη Θεοῦ. Διαφάνηκε ἓνα φοβερό ὑπαρξιακό κενό, πού ταύτιζε τὸ νόημα τῆς ζωῆς μέ ἀπόλαυση ὑλικῶν ἀγαθῶν καί ἱκανοποίηση σωματικῶν/σαρκικῶν αἰσθήσεων. Ὅλα αὐτὰ εἶχαν καί ἔχουν τραγικά ἀποτελέσματα.

Οἱ ἄνθρωποι πλέον ἀδυνατοῦν νά κάνουν τήν ἀπλή διάκριση: «*τί θέλω*» καί «*τί μοῦ χρειάζεται*». Θέλω πολλά, ἀλλά δέν μοῦ χρειάζονται στήν πραγματικότητα ὅλα γιά νά ζήσω...

Ἄν δέν ἀποκτήσουμε μία αὐτο-

κυριαρχία, καθοδηγούμενοι ἀπό τὸν ὀρθό λόγο, ἢ μᾶλλον ἀπό τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ, προτιμώντας ὄχι τὸ συμφέρον τοῦ ἑαυτοῦ μας, ἀλλά τῶν πολλῶν· ἂν δέν μάθουμε νά ἀναμένουμε νά ἔλθει κάθε τι πού ποθοῦμε στήν ὥρα του, ἂν καί ὅταν καί ὅπως ὁ Θεός δώσει-ἐπιτρέψει, καί ὄχι ὅταν καί ὅπως ἐμεῖς θέλουμε βιάζοντας τὰ πράγματα, τότε καί στήν κρίση ἀκόμα, ἐμεῖς θά αὐξάνουμε τήν ἔνταση καί τὸ βάρος τῆς καί δέν θά συντελοῦμε στήν ἐλάφρωσή της· θά εἴμαστε καί θά παραμένουμε δοῦλοι τῆς φθορᾶς καί ὄχι τέκνα ἐλευθερίας καί χάριτος!

Ὅμως, πού ἔγκειται ἡ ἀληθινὴ ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου;

Ἡ ἀπάντηση τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, διὰ τῶν Ἁγίων Τῆς, εἶναι ὅτι αὐτὴ ἔγκειται στήν *αὐτεξουσιότητα*. Εἴμαστε κατασκευασμένοι κατ' Ἐικόνα καί καθ' Ὁμοίωσιν Θεοῦ, δηλαδή ἐλεύθεροι, πού σημαίνει αὐτεξούσιοι. Μποροῦμε, παρὰ τοὺς φυσικούς, κοινωνικούς καί λοιποὺς περιορισμούς μας, νά ἐπιλέξουμε τὸν σκοπὸ μας καί νά κατευθυνθοῦμε πρὸς αὐτόν.

Ἄν αὐτὸ πού ἐπιλέγουμε καί μᾶς εὐχαριστεῖ σημαίνει *ἐξάρτηση* ἀπὸ τίς αἰσθήσεις, τὰ αἰσθητὰ καί τὰ ὑλικά ἀγαθὰ, καί μάλιστα γεννάει κρίση, τότε δέν σχετίζεται μέ τὴν ἀληθινὴ ἐλευθερία, ἀλλά φέρνει πνευματικὴ δουλεία.

Γι' αὐτὸ καί ὁ Ντοστογιέφσκυ

ἔθεσε κάπου τὸ ἐνδιαφέρον καὶ καθοριστικὸ ἐρώτημα: **«εὐτυχία ἢ ἐλευθερία;»**.

Ἡ «εὐτυχία» τοῦ ἐγωΐσμοῦ καὶ τῆς ἀνυπακοῆς στὸ θεῖο θέλημα, ἀποτελεῖ οὐσιαστικὰ τὴν χειρότερη μορφή δουλείας, διότι ὑποτάσσει τὸν δῆθεν εὐτυχισμένο ἄνθρωπο στὸν ἀνθρωποκτόνο διάβολο. Αὐτὴ εἶναι ἡ **«ἐλευθερία τοῦ ἐγωΐσμοῦ»**, πού ἱκανοποιεῖ τὸ θέλημα τῆς σάρκας, ἀλλὰ ὀδηγεῖ στὸν ψυχικὸ καὶ καρδιακὸ χωρισμὸ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὸν Θεό, στὴν μοναξιά καὶ στὸν θάνατο. Ἴδου ἡ κόλαση!...

Ἀντίθετα, ἡ **«ἐλευθερία τῆς ἀγάπης»** εἶναι ἡ μόνη ἀληθινή, διότι ταυτίζεται μὲ τὸ θεῖο θέλημα, τὸ θέλημα τῆς θυσίας καὶ τῆς εὐθύνης, πού ἐνώνει πνευματικὰ μὲ τοὺς ἀνθρώπους καὶ μὲ τὸν Θεό· αὐτὴ ἢ ὄντως ἐλευθερία εἶναι σταυρική καὶ ἀναστάσιμη· εἶναι παραδείσια. Αὐτὴν βάδισε καὶ ἐπέδειξε ἡ Παναγία μας καὶ ὅλοι οἱ Ἅγιοι. Αὐτὴν δίδαξε καὶ φανέρωσε ὁ Ἰδιος ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Μόνος Φιλάνθρωπος, τόσο μὲ τὴν ἀπόρριψη τῶν «πειρασμῶν» τῆς φιληδονίας, φιλαργυρίας καὶ φιλαυτίας στὴν ἔρημο, ὅσο καὶ κυρίως μὲ τὸ Ἄχραντο Πάθος καὶ τὴν Σωτήρια Σταύρωσή Του, πού μᾶς δώρησαν Ζωὴ καὶ Ἀφθαρσία!...

Ἡ οικονομική κρίση σήμερα θέτει μεγάλες προκλήσεις ἐνώπιον ὄλων μας, καὶ μάλιστα τῶν νέων,

γιὰ ἐπανεύρεση καὶ ἐπανάκτηση τῆς πνευματικῆς μας ἐλευθερίας.

Οἱ λύσεις, οἱ ὁποῖες ἐπιφέρουν ἀγαθὰ ἀποτελέσματα στὴν κοινωνία, δὲν ἐπέρχονται βίαια καὶ μηχανικά. Ἀπαιτοῦν πνευματικὴ διεργασία στὴν ψυχὴ τοῦ κάθε ἐνὸς ἀπὸ ἐμᾶς.

Ἐφ' ὅσον ἡ ἀληθινὴ ἐλευθερία τῆς ψυχῆς δὲν σχετίζεται μὲ ὑλικά μεγέθη, ἀλλὰ μὲ πνευματικά, μὲ εἰρήνη, ἀλληλεγγύη, ἀρμονικὴ σχέση, κατανόηση, συμπόνια, ὑπομονή, συγχώρηση, ἀγάπη ἀληθινή, ἀπαιτεῖται ἄρα μία ἐπιστροφή στὸν ἑαυτό μας γιὰ κάθαρση καὶ ἀπελευθέρωσή μας ἀπὸ τὰ πάθη πού συσσωρεύθηκαν, ὥστε νὰ ἐπέλθει ἡ ἐσωτερικὴ ἐνοποίηση μας μὲ τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ.

Αὐτὴ ἡ μετανοητικὴ πορεία καὶ διαδικασία συνιστᾷ τὴν θεραπευτικὴ μέθοδο, γιὰ εὔρεση ἀληθινῆς ταυτότητας καὶ συνάντησης μὲ τὸν Θεό, ὥστε καὶ οἱ σχέσεις μας μὲ τοὺς ἄλλους νὰ τεθοῦν στὴν ὀρθὴ βάση καὶ κατεύθυνση. Χρειάζεται μία πλήρης ἀναστροφή, ἕνας ἀπεγκλωβισμὸς ἀπὸ τὴν ἀσφυκτικὴ δομὴ τῆς σύγχρονης ζωῆς, μία ἀπεξάρτηση ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς στοῦ μέτρο τοῦ δυνατοῦ.

Ἡ μεγάλη εὐθύνη μας καὶ τὸ ἐπείγον χρέος μας εἶναι νὰ ἀλλάξουμε τὴν ὑλιστικὴ νοοτροπία μας, νὰ τοποθετήσουμε νέες προτεραιότητες, νὰ διαχωρίσουμε τὶς ἐπιθυμίες ἀπὸ τὶς πραγματικὲς ἀνάγκες μας, νὰ γίνουμε λιτοί,

ἐγκρατεῖς, ἐλεήμονες καὶ κοινω-
φελεῖς.

Τί σημαίνει πρακτικά γιά ἕναν
νέο, πιστό νέο, σύγχρονο Νέο
τοῦ «Παλαιοῦ» (!), αὐτή ἡ οἰκο-
νομική κρίση μέ τούς περιορι-
σμούς της; Δηλαδή, τί προκλήσεις
θέτει ἐνώπιόν του γιά πνευματική
ἐλευθερία;

Ἡ ταπεινή μας πρόταση καί
προτροπή εἶναι: οἱ νέοι μας νά
ἀγαπήσουν περισσότερο τήν
μαρτυρική Ἐκκλησία καί τήν
Πίστη τους, τήν πατρίδα τους,
τήν ἱστορία τους, τήν γλῶσσα
τους, τόν πολιτισμό τους, τήν
βαρειά κληρονομιά τους, τήν
ἀξιοπρέπεια καί ἀρχοντιά τους!...

[...] Ὁ τελευταῖος λόγος τοῦ κει-
μένου αὐτοῦ εἶναι:

Στόν ἀλληλο-σπαραγμό τοῦ νό-
μου τῆς ζούγκλας πού κυριαρχεῖ
γύρω μας, προτάξτε θυσιαστικά
τόν (κατά Ἅγιο Γρηγόριο Θεολόγο)
«σπαραγμόν» τῆς θεραπευτικῆς
καί νικήτριας Ἀγάπης!

Ἡ Ἀγάπη τοῦ Θεοῦ στόν
Ἄνθρωπο καί τοῦ Ἀνθρώπου στόν
Θεό καί τόν συνάνθρωπο θά νική-
σει!

Νά εἶστε μέ τούς Ἐλεύθερους,
μέ τούς Νικητές!

(*) Εἰσήγηση, μέ παράλειψη κάποι-
ων ἀποσπασμάτων, στήν Ε΄ Πανελλήνια
Σύναξη Νέων, Κτήριο 10, Γκορυσῶ Ἀσ-
προπύργου Ἀττικῆς, τὸ Σάββατο, 19.10/
1.11.2014.

Ιστορικά Ὁμολογιακά

Νέα Ἴκδοσις

† Ἐπισκόπου Γαρδικίου Κλήμεντος

Ὁ Ἅγιος Φιλάρετος τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς Ἐνας Σύγχρονος Ἀσκητῆς καὶ Ὁμολογητῆς Ἱεράρχης (1903 - 1985)

Τὸ νέο βιβλίο, μετὰ τὸν Ἅγιο Ἱεράρχη Γλυκέριο τῆς Ρουμανίας, τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Γαρδικίου Κλήμεντος, περὶ τοῦ Ἁγίου Μητροπολίτου Φιλαρέτου τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς, ἤλθε νὰ καλύψῃ ἓνα σημαντικό κενό, διότι ἦταν πράγματι ἀναγκαῖο νὰ ὑπάρχῃ διαθέσιμο στὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα ἓνα ἐπαρκές Συναξάριο γιὰ τὸν σύγχρονο αὐτὸν μέγα Ἅγιο Ἀσκητὴ καὶ Ὁμολογητὴ Ἱεράρχη τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας.

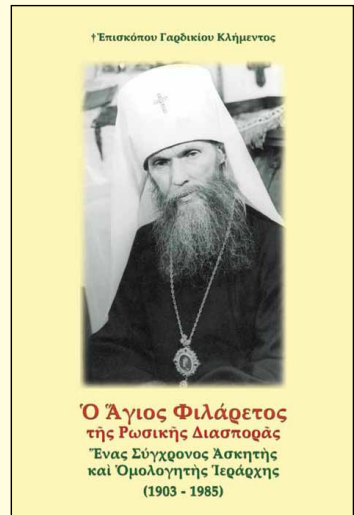
Μὲ τρόπο προσεγμένο, σὲ γλῶσσα κατανοητῆ, περιγράφεται ὁ θαυμαστὸς Βίος τοῦ Ἁγίου Φιλαρέτου, ἦτοι ἡ προπαιδεία του, ἡ μοναχικὴ του ἀφιέρωσις, ἡ ποιμαντικὴ του δραστηριότης, οἱ ὁμολογιακοὶ του ἀγῶνες κατὰ τῶν παγανιστῶν καὶ ἀθέων, ἡ ἀνάδειξις του στὴν Πρωθιεραρχία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς, ὁ ρωμαλέος Ἀντι-οικουμενιστικὸς του Ἀγῶνας καὶ ἡ ὑποστήριξις του πρὸς τοὺς Γνησίους Ὁρθοδόξους Χριστιανοὺς τῆς Ἑλλάδος: ἀκόμη, σκιαγραφεῖται ἡ πνευματικὴ του φυσιογνωμία, περιγράφονται τὰ τῆς μακαρίας Κοιμήσεώς του († 8.11.1985), παρατίθενται 14 ἐνδεικτικὰ Θαύματά του καὶ τονίζεται ἡ πνευματικὴ του Παρακαταθήκη Πίστεως καὶ Ζωῆς.

Σὲ Παράρτημα, δημοσιεύονται τὰ κύρια Ἀντι-οικουμενιστικὰ κείμενά του (Α΄ καὶ Β΄ Ἐπιστολὲς Πόνου καὶ Κατὰ τῆς «Ὁμολογίας Θυατείρων»), ὡς ἐπίσης καὶ τέσσερα ἄλλα πνευματικῶν καὶ ποιμαντικῶν περιεχομένου.

Ἀκόμη, παρατίθεται πλήρης Βιβλιογραφικὸς κατάλογος πηγῶν, ἑλληνικῶν καὶ ἀγγλικῶν.

Ἡ ἔκδοσις τοῦ σημαντικοῦ καὶ ἐπίκαιρου αὐτοῦ ἔργου κοσμεῖται μὲ πλούσιο φωτογραφικὸ ὕλικό. Γιὰ παραγγελίες: Γεώργιος Χοροζίδης, τηλ. 6932437930, e-mail: im@agioskyprianos.org

• Τετραχρῶμία • Σελίδες: 242 • Σχῆμα: 14×21 ἐκ. • Τιμὴ: 9 €

ΕΪΠΕ
ΓΕΡΩΝ...

Θεῖες παραινέσεις ᾽Οσίου Γέροντος Ἱερωνύμου τῆς Αἰγίνης † 3/16.10.1966

* Εἴτε ἔχεις ζῆλον εἴτε ὄχι, τὴν προσευχὴν δὲν θὰ κόβης οὔτε θὰ ἀμελής. Διὰ πολλοὺς λόγους τὴν προσευχὴν δὲν θὰ κόβης οὔτε θὰ ἀμελής. Προσπάθησε ἐπίσης, ἓνα κόμπο δάκρυ κάθε βράδυ νὰ ἔχης.

* Ὅπως ἂν δὲν ἐργασθῆς μισθὸν δὲν παίρνεις, ἔτσι καὶ χωρὶς κόπον, προσπάθειες, ἐπιμέλειαν, προσευχὴν κλπ. χαρίσματα οὔτε ἔρχονται, οὔτε πνευματικὲς ἅγιες γεύσεις.

* Ταπεινώσεις, δάκρυα, προσευχὴ καὶ καθαρὴ ψυχὴ. Δὲν ἔρχονται δάκρυα, ὅταν δὲν πέρασε κανεὶς καλά, πνευματικὰ τὴν ἡμέραν του.

* Μὴ ἐπιθυμῆς νὰ σὲ ἐπαινοῦν ἢ νὰ σὲ ἀγαποῦν. Ἐγὼ, πολὺ θὰ ἤθελα ἓνα σκουληκι νὰ ἤμουν, ὄλοι νὰ μὲ πατοῦν, κανεὶς νὰ μὴ μὲ προσέχη, κανεὶς νὰ μὴ μὲ ἀγαπᾶ, μόνον τὸν Θεὸν νὰ ἀγαπᾶ, μόνον Ἐκεῖνον νὰ βλέπω, μόνον Ἐκεῖνος νὰ μὲ προσέχη, μόνον Ἐκεῖνος νὰ μὲ ἀγαπᾶ, μόνον Ἐκεῖνος νὰ μὴ μὲ ἐγκαταλείψῃ...

* Ἡ σὰρκα δὲν σὲ φταίει. Ἐσὺ φταῖς! Θέλεις καὶ γίνεται δὲν θέλεις, δὲν γίνεται. Θέλω πρῶτα καὶ ἔπειτα λαμβάνω ὄργανον τὴν σὰρκα. Θέλατε καὶ ἤλθατε. Ἄν δὲν θέλατε, δὲν θὰ ἐρχόσαστε. Δὲν ἤμποροῦσε νὰ ἔλθῃ ἡ σὰρκα μόνη της. Τὸ πᾶν ἢ θέλησις!

* Ὁ νοῦς σου, ποῦ μένει; Τί μελετάει; Ἡδυνήθης νὰ καθαρίσῃς τὸν νοῦν ἀπὸ τὰ κοσμικά; Τὰ μάτια σου, τ' αὐτιά σου νὰ τὰ προσέχῃς. Ἀσχημα νὰ μὴ βλέπουν, ἄσχημα νὰ μὴ ἀκοῦν.

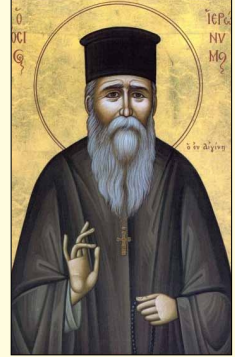
* Μὴ ἀνησυχῆτε διὰ τὸ μέλλον σας. Ἀναθέσατέ το εἰς τὴν θεῖαν Πρόνοιαν. Μὴ σκέπτεσθε καὶ βάζετε βάρος στὸ κεφάλι σας.

* Δεσμεύετε τὴν διάνοιάν σας μὲ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ. Τὸν Θεὸν νὰ θεωρῆτε πὼς εἶναι ἐμπρὸς σας καὶ νὰ τοῦ λέτε τὰ παράπονά σας.

* Μὴ θυμώνετε. Θὰ σᾶς εἰρωνευθοῦν, θὰ ὑποφέρετε. Ἐσεῖς μὴ φοβῆσθε. Σᾶς προσφέρουν δηλ. πιπέρι, νὰ δίδετε ζάχαρη. Ἐγὼ πιπέρι δὲν ἔχω, νὰ σκέπτεσθε, ζάχαρη ἔχω, ζάχαρη δίδω.

* Μανίκια καὶ ροῦχα κοντὰ καὶ ἄσεμνα, ὄχι, διότι σκανδαλίζονται, σκοτώνονται ψυχές, καὶ «οὐαὶ δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται». Ἡ μητέρα μου, τρία ἀγόρια ἤμασταν, δὲν ἄφησε ποτὲ νὰ δοῦμε τὸ χερί ἢ τὸ πόδι τῆς ἀδελφῆς μας.

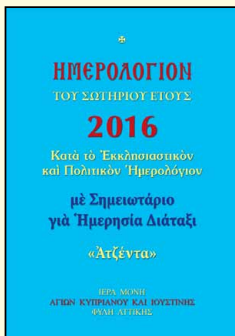
* Ὅταν δίδῃς ἐλεημοσύνην, νὰ μὴ ἐξετάζῃς τί εἶναι τὸ πρόσωπον ποῦ τοῦ δίδεις, ἂν εἶναι καλὸν ἢ κακόν. Ἡ ἐλεημοσύνη εἶναι σπουδαῖον πρᾶγμα, ἐξαλείφει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

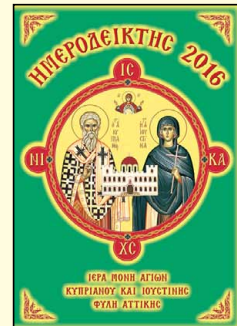
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ 2016

Α. Τοίχου: Ίδιαίτερα χρήσιμο για την μεθοδικότητά του, την ακριβή και κατατοπιστική ήμερήσια παράθεσι ένδειξεων περι Νηστείας, ως και τῶν Ἀποστολικῶν καὶ Εὐαγγελικῶν Ἀναγνωσμάτων ὄλου τοῦ ἔτους, ἐπίσης δὲ καὶ κείμενα οἰκοδομητικὰ καὶ ἐνημερωτικὰ ἐνδιαμέσως καὶ ἐκκλησιαστικὴ διακόσμησι με ἐγχρωμες ἱερὲς Εἰκόνες. Τετραχρωμία, Σελίδες 66, Σχήμα: 14×25 ἐκ. Τιμὴ: 5 €.

Β. Μορφή «Ατζέντας»: Κατὰ τὸ Ἐκκλησιαστικὸ καὶ Πολιτικὸ Ἡμερολόγιο, με Σημειωματάριο γιὰ Ἡμερησία Διάταξι. Ἔκδοσις πρωτότυπος. Σχήμα: 12×17 ἐκ.. Σελίδες: 372. Τιμὴ: 5 €.

Γ. Ἡμεροδείκτης: Μικρὸ Ἡμερολόγιο τσέπης, τὸ ὁποῖο περιλαμβάνει Ἑορτολόγιο, Κυριακοδρόμιο, Νηστειοδρόμιο καὶ ἐνδειξι τῶν Ἀγιογραφικῶν Ἀναγνωσμάτων τῶν Κυριακῶν τοῦ ἔτους. Τετραχρωμία, Σελίδες 32, Σχήμα: 8×12 ἐκ. Τιμὴ: 1 €.

⊙ **Γιὰ παραγγελίες:** Γ. Χοροζίδης, Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Κυπριανοῦ, Γραμματοθυρίδα 112 - 133 51 ΦΥΛΗ Τηλ. 6932437930, Fax: 2102411080, e-mail: im@agioskyprianos.org

